

чатъ по нѣколко часа наредъ съ тежка натоварена шейна.

Макаръ кучетата да принасятъ голѣма услуга на ескимоса, той се не грижи много за тѣхъ. Тѣ се държатъ подъ открито небе презъ всѣко време, дори когато студътъ е 30--40° подъ нулата. Но животнитѣ сж привикнали на това; тѣ спятъ спокойно на снѣга.

Кучетата се хранятъ съ дробове и мазнини на тюленитѣ и остатъцитѣ отъ трапезата на господаритѣ си. Понѣкога хвърлената храна е замръзнала и твърда като камъкъ, но гладнитѣ псета веднага я грабватъ и разгризватъ съ остритѣ си и яки зѣби. Не трѣбва да винимъ много ескимоситѣ, че се отнасятъ така съ кучетата си, защото често и тѣ търпятъ лишения и живѣятъ кучешки.

Макаръ че ескимоситѣ ходятъ постоянно на ловъ, понѣкога търпятъ голѣмъ гладъ. Често морето и земята се превръщатъ въ необитаеми ледени пустини, които обричатъ човѣка на гладна смъртъ. Гладътъ убива злочеститѣ жители на полярнитѣ страни; понѣкога отъ гладъ тѣ ставатъ убийци и дори човѣкоядци. Еднажъ единъ изследовачъ на сѣвернитѣ области намѣрилъ една палатка съ четиринадесетъ ескимоси, умрѣли отъ гладъ. Тринадесетѣхъ трупа били само кости, а четиринадесетия стоялъ непожтнатъ. По всичко изглеждало, че четиринадесетия ескимосъ преживѣлъ другитѣ, като се е хранилъ съ месото имъ, до като се свършило и то; следъ това и той самъ умрѣлъ отъ гладъ. Сжщиятъ този изследвачъ разказва, че срѣщналъ единъ ескимосъ, който отъ гладъ билъ изялъ труповетѣ на жена си и дветѣ си деца.

Ескимоситѣ ядатъ много. Споредъ думитѣ на